

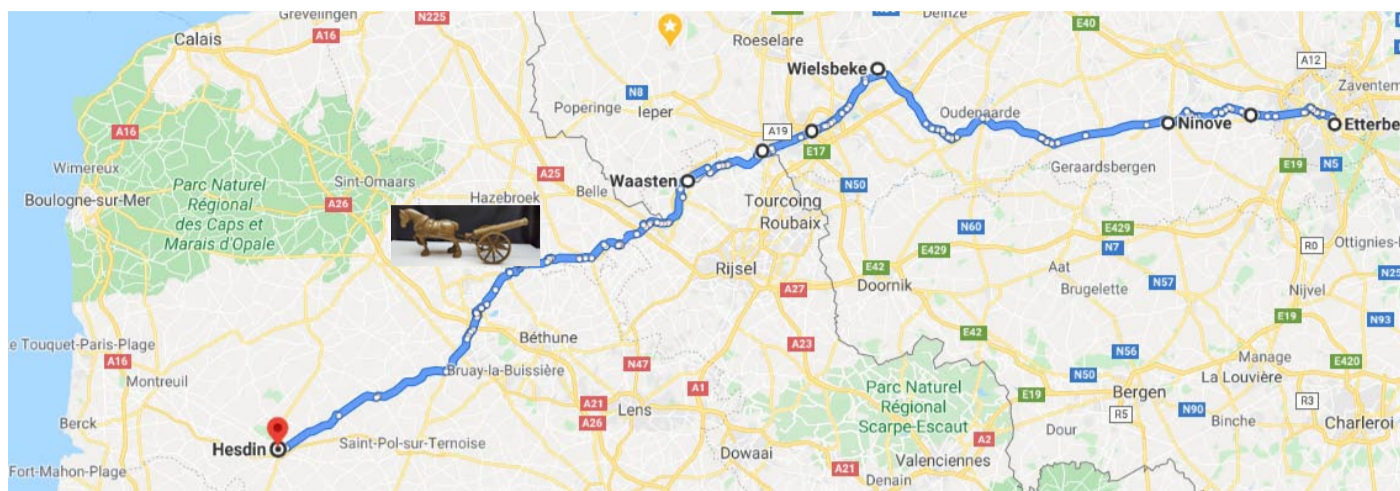
Oltid ievers...

Hesdin (Frankrijk)

50°22' NB | 2°2' OL

Het verhaal van Daniel Labeeuw (deel 1)

°Hulste 24 oktober 1920 - † Hulste 6 april 2015

Dit moet bij benadering het traject geweest zijn

Daniel Labeeuw heeft heel zijn leven op de ouderlijke hoeve aan de overzijde van Holvoets Kapel gewoond. Hij was de vierde zoon uit een gezin van vijf. In februari 1940 werd Daniel, toen amper 19 jaar, vervroegd gemobiliseerd. Eigenlijk moest hij pas eind augustus van dat jaar naar *den troep* om zijn dienstplicht te vervullen, maar door de algemene mobilisatie van het Belgische leger als antwoord op de oorlogsdreiging werd hij vervroegd opgeroepen. Hij vervoegde het Zesde Artillerieregiment waar hij bij het paardenvolk werd ingedeeld. Dat moest instaan voor het transport met paarden van de kanonnen, munitie en ander materieel van het regiment. Nazi-Duitsland was al Polen binnengevallen en op 10 mei 1940 werden ook België, Nederland en Luxemburg door de Duitsers overrompeld. Daniel werd, zoals alle rekruten van het Zesde Artillerieregiment ingedeeld in een ontdebberingsregiment dat totdantoe enkel op papier bestond. Deze legereenheid werd ingezet op de tweede linie en vormde de achterhoede. Beter getrainde en uitgeruste regimenten met oudere manschappen in de voorhoede zouden proberen het Duitse geweld te stoppen. Daniel was gekazerneerd in Etterbeek en al om middernacht van de eerste dag van de oorlog moest de kazerne worden ontruimd en moest het regiment naar zijn alarmkantonement omdat men vreesde voor aanvallen. Die vrees was terecht want nog diezelfde nacht werd de kazerne met brandbommen bestookt. De groepering waartoe Daniel behoorde bestond uit drie batterijen met elk vier kanonnen. Aanvankelijk werden posities ingenomen rond Brussel, om de vliegvelden te beschermen maar op de vierde dag vertrokken ze 's avonds naar Ninove. Op 17 mei kampeerde Daniels regiment in Wielsbeke, of toch de kolonnen met het geschut. Ongeveer 350 andere militairen waren ondertussen vooruit gestuurd. Zij gingen te voet naar het station van Oudenaarde en trokken verder westwaarts met de trein. Dit konvooi zou enkele dagen later vastzitten in de verkeersellende rond het station van Outreau nabij Boulogne. In Wielsbeke kreeg Daniel de toelating om één nacht naar huis te gaan en dan 's anderendaags zijn eenheid opnieuw te vervoegen. Vanuit Wielsbeke vertrokken ze via Ooigem, Bavikhove, Kortrijk, Wevelgem, Menen. De marsroute liep verder over Komen. Aan de Belgisch-Franse grens in Waasten wachtte hen een lang oponthoud omdat de Franse legerleiding niet van het Belgische geschut wilde weten. Ondertussen trok het Belgische leger zich verder westwaarts achteruit en probeerden ze zo lang mogelijk stand te houden tegen de Duitse indringer. In de eerste plaats om de aftocht van het Britse expeditieleger te dekken. Op dag negen bevond Daniel zich dus op Frans grondgebied. Uit vrees voor luchtaanvallen werd 's nachts gemarkeerd. De sectie waartoe Daniel behoorde liep onderweg verloren en raakte afgezonderd van de rest van de compagnie. De bevelhebber vreesde overrompeld te worden door de Duitse troepen die al tot in het aanpalend dorp gevorderd waren. Daarom vernielde de bevelhebber in Hesdin de kanonnen waarover de batterij beschikte. Het waren verouderde kanonnen die nog in de Eerste Wereldoorlog gediend hadden. In de Tweede wereldoorlog hadden ze nog geen schot gelost. De sectie gaf zich over en allen werden krijgsgevangen genomen. (wordt vervolgd)

Daniel in 1940

Foto van een kanon waarmee het regiment uitgerust was

Daniel met echtgenote Maria in 2014

[SH]

© www.hulste.info - 2020

[[disclaimer](#)]